

KONU: KIBRIS VE GELECEĞİ
KONUŞMACI: RAUF DENKTAŞ
TARİH: 06 ARALIK 2006
YER: ATILIM ÜNİVERSİTESİ SEYHAN CENGİZ KONFERANS SALONU

AÇILIŞ KONUŞMASI

Hepimizin yakından tanıdığı ve sevdiği Kıbrıs davasının efsane lideri Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devletinin kurucu Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş konuğumuz olarak üniversitemizi onurlandılar. Kendilerini kürsüye arz etmeden önce Rektörümüz Prof. Dr: Abdurrahman Özgenoğlu'nu kürsüye davet ediyorum.

Sayın Cumhurbaşkanım,
Değerli Mensuplarımız,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,
Sevgili Öğrenciler...

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kurucu Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş'ı bugün aramızda görmekten çok mutluyuz.

Kendisini dinlemek için sabırsızlandığınızı biliyorum.

Her zaman olduğu gibi, biraz sonra yine kendisinden, herbirimizin ufkunu biraz daha açacak, dünyada olup bitenlere çok farklı pencereden bakmamıza katkı sağlayacak bir konuşma dinleyeceğimizden eminim.

Kendilerini kürsüye davet etmeden önce birkaç şey söylemek istiyorum.

Hepimizin bildiği gibi, 20. Yüzyıl insanlık için çok sancılı geçti. İnsanlık tarihi boyunca savaşlarda ve çatışmalarda kaybedilen insanların toplamından çok daha fazlası geçtiğimiz yüzyılda hayatını kaybetti.

Üzülerek ifade etmek isterim ki, 21. yüzyılın hemen başlarında bulunduğumuz şu zaman diliminde tanık olduğumuz manzara da, takdir edersiniz ki çok iç açıcı bir fotoğraf sunmuyor. Yaşanmakta olan bu acıların sürüp gitmemesi konusunda neler yapılması gerektiğini de, engin tecrübesi ışığında Sayın Denktaş'tan dinlemek isteriz.

Böylesi bir ortamda, Türkiye'nin tarihsel ve coğrafya derinliğini rasyonel bir stratejik planlama ile bütünleştirebilmesi, çok yönlü dinamizm sağlayan unsurların bir atılım potansiyeline dönüştürebilmesine imkan sağlayacaktır.

Kıbrıs'la ilgili gelişmeler tam da işte bu noktada, hem Türkiye açısından, hem de Kıbrıs'ta yaşayan soydaşlarımız açısından büyük önem taşımaktadır.

Kıbrıs Sorunu'nun bugüne kadar çözülememesinde ve konunun uzayıp gitmesinde, uluslararası ilişkiler ağındaki karmaşık yapının büyük etkisi olduğunda kuşku yok.

Son günlerde sıcak gelişmelerine yakından tanıklık ettiğimiz Avrupa Birliği sürecinin Kıbrıs'a endekslenmesi de, uluslararası ilişkiler ağındaki bu karmaşık ve çok yönlü yapı ile doğrudan ilgilidir.

Ancak, bir noktanın altını özellikle çizmek ve, Üniversitemiz öğretim üyelerinden Doç. Dr. Osman Özsoy'un, "Avrupa Birliği Yolunda Türkiye" adlı kitabında yer verdiği bir anket sonucuyla sözlerimi bağlamak isterim.

Türkiye'nin farklı illerinde 3728 kişi ile görüşülerek yapılan araştırmada deneklere yöneltilen; **"Sizce Türkiye, Avrupa Birliği'ne girmenin Bedeli Olarak Kıbrıs'tan Vazgeçmeli mi?"**

sorusuna, Türk halkının yüzde 86'sının **"Kesinlikle Vazgeçmemeli"** cevabı verdiği görülmektedir ki... Bu oran bize, Türk Milleti'nin Kıbrıs konusundaki hassasiyetini gösterme adına önemli bir tablo sunmaktadır.

Sayın Cumhurbaşkanım,

Bu salonu dolduran katılımcıların da, halkımızın “**Kıbrıs’tan Kesinlikle Vazgeçilemez**” düşüncesini paylaştığına yüzde yüz eminim.
Bu duygularla aramıza hoş geldiniz diyor, şükranlarımla Sizi kürsüye arz ediyorum efendim...

**KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ’NİN
KURUCU CUMHURBAŞKANI
SAYIN RAUF DENKTAŞ’IN KONUŞMASI**

Sayın Rektör, değerli öğretim üyeleri Atatürk’ün ümidi Türk Gençleri, aranızda olmak benim için hakikaten büyük onurlu bir ayrıcalıktır, bunu vesile etmiş, temin etmiş olan arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Türk Gençleri, Kıbrıs’ı konuşurken öncelikle sormamız gereken şey şudur; Türkiye için denir ki, bunca yıldır Türkiye bütün dünyayı karşısına almış, hala bugün Avrupa Birliği’ne Türkiye’nin girmesi gibi bir konuda dahi, Kıbrıs engel olur diyenler var, Kıbrıs niye yönetilir, diyenler var, niye bu kadar fedakarlık yapıyoruz diye soranlar ve biraz evvel Sayın Rektöründe ifade ettiği gibi, %86 insan verilemez, Avrupa Birliği için de verilemez diyenler vardır.

Nedir Kıbrıs’ın Türkiye için önemi, önemi vardır. Bunun cevabını Atatürk 1938’de bir harp oyununda vermiştir. Genç Subaylara soruyor,
“Eğer Türkiye yeniden bir İstiklal savaşı verecek olsa, ikmal yollarımız nedir, -ikmal, yani giriş-çıkış- nereden takviye alabiliriz?
Genç Subaylar ayağa kalkar, kimisi Suriye üzerinden der kimisi başka yollar önerir, yol gösterir. Atatürk dinledikten sonra, haritaya geçer ve şunu söyler: “Beyler Kıbrıs’a dikkat ediniz, Kıbrıs düşman elindeyse, ikmal yollarımız tıkanmış demektir.”

Geçelim...., 1963 olayları oldu...1963’de Makarios saldırdı be bizi katletti, müşterek devletten, hükümetten attı. 1965’te biz direniyoruz, küçük küçük yerlere sığınmışız, etrafımızı Yunan askerleri Rum silahları sarmış. Garantörümüz Türkiye, bir an evvel gelecek bizi kurtaracak diye bekliyoruz, gelmiyor, gelemiyor. Ama, “*gelirim ha diye ikide bir de tehdit ediyor, durun diyor.*”

1965 yılında, Kıbrıs’tan bir heyetle Ankara’ya İnönü’ye gidildi. Heyet, İnönü’ye Kıbrıs konusuyla ilgili sorunlarını fade ederek, “*Efendim, garantörümüzsünüz, 3 ayda - 5 ayda geleceksiniz diye direndik, mahvolduk. 1,5 yıl geçti dayanamıyoruz, teslim olacağız, başka çaremiz yok, bir aya kadar gelerseniz gelirsiniz yoksa bu iş biter*”, İnönü, o kadar soğukkanlı komutan, önünde Ulus Gazetesi var, gazeteyi boru yaptı bir defa açtı, bir daha boru yaptı açtı, bir daha boru yaptı açtı, sinirlendiğini anladım, “*bitti mi dedi*”, bitti dediler, “*o halde beni dinleyin, bakın size her ay Kızılay’dan şu şu şu yiyecekleri gönderiyoruz, şu parayı da gönderiyoruz, niye gönderiyoruz, kanımızdansınız, canımızdansınız, bizdensiniz, Türksünüz ve vatanınızı müdafaa ediyorsunuz diye gönderiyoruz. Bu müdafaanın devam etmesi için gönderiyoruz ve göndermeye de devam edeceğiz. Ama eğer siz, artık dayanamıyoruz teslim oluyoruz dersiniz, biliniz ki, Türkiye’nin Kıbrıs davası yine bitmez ve bu mücadeleye devam ederiz. Hatta size şunu söyleyeyim, eğer Kıbrıs’ta tek bir Türk olmamış olsaydı ve İngiliz adadan çıkıyor, Kıbrıs’ı Yunanistan’a vereceğim demiş olsaydı bile, biz Türkiye olarak savaşır, meseleyi Atina’da hallederdik, Atina’ya kadar giderdik*” dedi. İnönü niçin bunu söyledi? Bunun cevabını “*Türkiye Kıbrıs’tan elini ayağını çekerse, Kıbrıs Yunan’a Rum’a kalırsa, Türkiye denizlere açık bir ülke olmaktan çıkar*” diyerek Sayın Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk verdi.

Bu arada, Annan Planı yapıldığında birden bire alelacele bu plana Rumların Dış Dünya ile yaptıkları anlaşmalar ve bazı yasaları da eklendi. Kimsenin okumaya bakmaya vakti yok. Acele böyle her şey bitecek. Sonuçta, o yasaların içinde ne görüldü biliyor musunuz? İskenderun’dan

kalkan bir Türk savaş gemisi, İstanbul'a gitmek için Kıbrıs'tan izin almadan geçemeyecek kanaldan... Kıbrıs budur.

Makarios için 13 rakamı uğurlu rakamdır. Bütün Hristiyan alemi için 13 Cuma, özellikle 13 Cuma'ya da rast gelirse uğursuz addedilir. Ama, Makarios için uğurluydu. Niçin uğurluydu, "Yunanistan'a verilen 12 adadan sonra 13. ada olarak Kıbrıs, Yunanistan'a verilecek ve bunun da hizmeti için Allah beni memur etti. Benim zamanımda yapılacak. Bu yolda ben ölürüm, ama bundan vazgeçmem" demiştir. Öldüğünde de kalbini aldılar, mumya yaptılar. Kilise'de muhafaza ediyorlar. Çünkü, Enosis'i göremedi. Enosis olduğunda bu kalbi yerine koyacaklarmış. Yeni bir başpiskopos seçildi. Kalp çürümüş, Enosis olmadan kalp gitti yerine kondu. İnşallah bu Enosis'in hiç olmayacağını işaretidir. (ALKIŞLAR.....)

Dolayısıyla, Kıbrıs Meselesi denilince evvela karar vermemiz gereken şey şudur. Bu milli bir davamıdır gerçekten, -milli dava değilse, milli fedakarlık yapmak gerekmez- Biz, milli dava olduğuna inandık. Milli dava olmamış olsaydı, barış hareketi yapılmazdı, genç insanlar Anadolu'nun her yerinden gelip 70.000 Türk Şehidinin yattığı o topraklara seve seve girmezdi, milli bir dava için şehit oldular ve onların analarında "mukaddes vatan sağ olsun" diyemezdi. Bu, milli bir davadır evvela bunun kararını verdik zannedersem.

O halde milli davalar nasıl müdafaa edilir. Milli kararlılıkla müdafaa edilir. Türkiye bunu yapmıştır ve bizim de bu yolda yürümemiz için de elinden gelen her şeyi yapmıştır. 1955'te Rumlar yer altı teşkilatı kurar, EOKA diye, İngilizleri öldürmeye başlar, Enosis'e kim hayır derse düşmanımdır, der. Bizim Hayır dediğimizi bilerek, silahlar bize de işlemeye başlayınca iki tarafın arası gittikçe açılır. Türkiye araya girer, bizde silah yok, su borularından silah yapmaktayız. Türkiye bakıyor ki iş kötüye gidiyor araya girer, Kıbrıs için Türkiye ile savaşmayı göze alamayan Yunanistan'a "Ya Savaş Ya Kıbrıs" ikisinden birini seç der. 1958 yılının sonunda Birleşmiş Milletler'de alınan bir kararla 1959 Zürih Anlaşmaları yapılır. Zürih Anlaşmaları, ne Enosis olacak ne Türkiye'ye gidecek, ne Taksim olacak. Kıbrıs'ta iki Milli Halk ortaklaşa bir devlet kuracak. Enosis yasak, taksim yasak, vetolarla Türk Cemaatine eşitlik hakları verilmiş, -kendini korusun diye- buyursunlar, yaşasınlar ve Türkiye ile Yunanistan arasında barış köprüsü olsun. Felsefe bu, felsefe Türk'ün felsefesi, Yunan'ın felsefesi başka. Averoff, Yunanistan'da (Dışişleri Bakanındır) mecliste saldırıya uğrar, Sen, Enosis'den vazgeçtin diye. Averoff'un cevabı tarihe geçmiştir. "Beyler, düşünün Enosis'e İngiliz Müstemleke İdaresinden mi daha kolay gidilir, yoksa bağımsızlıktan mı?" der. 1960'ta bu ortaklık Cumhuriyeti doğar.

Şimdi o günlerde, Türk Alayı gelecek, Türkiye'nin garantörlüğünün eli kolu bağlı. Büyük zorluklarla, Türkiye'yi ikna ettik, bize alay göndersin diye ve alay gelmeseydi, şimdi Kıbrıs'ta Türk kalmazdı. Komutandan rica ettim, Dedim ki, "Benim dedem, 1878'de Kıbrıs İngilizlere icar edildiğinde, genç bir polisti, 18-19 yaşında. "Gönderden Türk Bayrağının indirildiğini gördüm. O günü yaşadım", ben 5-6 yaşındayken bana, o günü anlatırdı. Onun acısını yaşayarak anlatırdı ve sözü hep, "gittiler ama yine gelecekler, ben görmeyeceğim, sen göreceksin" olurdu. Şimdi dedim ben, bütün adayı tarattım. O günü hatırlayan, 90-95 yaşlarında insanlar buldum, 8-9 kişi, rıhtımdadırlar. Sancağı lütfen onların önünde açın..., öyle yaptık, fotoğrafları var şimdi her yerde, öyle yaptık, sancak indi, iki askerin arasında geldi, ve bu ihtiyarların önünde sancak açıldı. O ihtiyarların, ağlayarak sancağa yapışması, toprağı öpmesi, şükürler olsun demesi, artık ölürüz, razıyız diye, dualar etmesi unutulacak bir şey değildi ve ben, dedemin ruhu da şad oldu bugün diye, öyle bir his içerisindeydim.

Sevgili çocuklar, bu ülke de bayraklar çok indi gönderden, Allah size o günleri yaşatmasın, yaşatmaması için sizlerin, Atatürk'ün ilkelerine, Atatürk'ün bu üniter devletine, bu Cumhuriyete canınız pahasına sahip çıkmanız lazımdır.

Bugün Avrupa Birliği der ki: “*Atatürk ilkeleri benim normlarıma uymaz, bunları değiştirin, bu ihtiyar adamın resimlerini artık indirin, niye derler bunu biliyor musunuz? Çünkü, niyetleri Türkiye’yi hazmedebilecekleri bir boya getirmektir, küçültmektir, sizi hazmedemezler.*”

Atatürk’ün Türkiye’sini tam üye yapmayacaklar, ama yapacaklarmış gibi Kıbrıs meselesini de önünüze koyarak zaman kazanmak istiyorlar ve o zaman içerisinde Türkiye’den bir şeyler koparacaklar, mütemadiyen. Ne istiyorlar sizden..Kıbrıs’ı istiyorlar... niye istiyorlar, en güçlü, en haklı, en stratejik davanızdır da onun için. Eğer burada düğümü çözerlerse bunun arkasından gelecek olanlar artık kolaylıkla gider. Türkiye bu en haklı, en güçlü ve stratejik olan davasında, baskı ile ve vahitlerle 15 –20 yıl sonra bakalım Allah Kerim, ucu açık bir yol, inşallah sizi tam üye yaparız ama yapmazsak gücenmeyin ama Kıbrıs’ı peşinen verin, diyenler karşısında boşalırsak, arkası çok gelecek. Neler gelecek.....sırada var, Kıbrıs’ı vermekle, Türkiye dünyaya açılacak değil, Ermeni meselesi var, Kürt meselesi var, azınlık olmayanlara azınlık meselesi var, Papanın gelip ekümenliğini ispatladığı, İstanbul Papazının ekümenliği meselesi var, Ruhban Okulu var, vilayetlere özerklik verin diye parçalanmanız var. Avrupa Birliğinin talepleri bitmiyor, bunların pazarlığı evvelden yapılmalıydı. Kopenhag kriterlerinin, ekonomik kriterleri, insan haklarıyla ilgili kriterleridir.

Diğer aday ülkelerin önüne Kopenhag Kriterleri konmuştur, Hiçbir aday ülkenin önüne milli davası, stratejik davası, komşu ile kavgası konmamıştır. İngiltere’nin Cebelütarık, İspanyayla, İrlanda ile kavgaları vardır. Hem İspanya üyedir, hem İngiltere üyedir, hem İrlanda üyedir..., halledin de gelin denmemiştir. Yunanistan’ın önüne Kıbrıs meselesi konmamıştır. Kıbrıs meselesini yaratan Yunanistandır, Rum İdaresine halletde gel denmemiştir. Rum meşru hükümet değil, eli kanlı bir terörist idare..., hallet de gel denmemiştir. Türkiye mahkum durumunda, Kıbrıs meselesini hallededeceksin diye karşısına çıkıyorlar..., niye tekrar ediyorum, eğer bu bir denemeyse, Türkiye milli davalarında veya pazarlıkta ne kadar gerileyebilir. Türkiye’de bu denemeyi denemelidir ve kırmızı çizgilerim var, ben bu çizgilerin altına inmem demelidir.

Nedir bu kırmızı çizgi, Annan Planı denilen satış planı masaya gelinceye kadar bizim masada müdafaa ettiğimiz, Türkiye ile birlikte müdafaa ettiğimiz formüldür. Büyük Millet Meclisi’nde iki kez onaylanmış formül. Kıbrıs’ta iki eşit egemen, kendi kaderini tayin etme hakkı olan halk vardır, bunların devletleri vardır ve Kıbrıs üzerinde Türk-Yunan dengesi vardır. Türk-Yunan dengesi ne diyor? Türkiye’nin de üye olmadığı bir yere Kıbrıs gidemez diyor, nasıl oldu da gitti, bunların nasılinı sormaksızın madem ki bu yapılmıştır, bunun çaresini bulmak mecburiyetindediniz demesi lazım Türkiye’nin. Rahmetle andığımız sayın Ecevit bunu yaptı, Runları meşru hükümet olarak üye yapmaya yakınca bunlar, Ecevit dedi ki :”*Eğer bunu yaparsanız, bende Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ile entegrasyona giderim.* “

İnanırdıcı bir devlet adamıydı. barış hareketını yapan güçlü bir başbakandı. Gece yarısı kendisine özel uçakla yazılı teminat getirildi. “*Kıbrıs meselesi , Türkiye’nin, Avrupa Birliği’ne girme meselesinden ayrılmıştır*” diye. Biz rahatladık, Türkiye rahatladı. İki mesele ayrı, yapacaksın yaparsın, yasa dışı bir şey yaparsın ama cezası da budur. Ne zaman bozuldu bu... Annan Planı masaya gelince bozuldu. Çünkü, Annan Planı sanki anlaşma olmuş gibi Kıbrıs’ı, Avrupa Birliği’ne götürecek bir plandı ve Avrupa Birliği’nden gelen temsilciler, biz **Trudis’le** konuşurken “*anlaşsanızda, anlaşmasanızda Kıbrıs üye olacaktır*”, diyerek bizi tehdit etmekteydi. Türk Hükümeti, bizim bilmediğimiz nedenlerle Türkiye’yi adadan çıkararak, Türklerin egemenliğini ve devletini ortadan kaldıran, kuzeye 70-80 bin Rum’u getirip yerleştiren, Türkiye’den gelip yerleşmiş olan insanlarımızı adadan çıkararak, Türk askerini adadan çıkararak, en son 1960 anlaşmalarında kalıcı olan 650 kişilik alayı bile her 3 yılda bir “*ne gün çıkacak*” diye masaya yatıran anlaşmaya “Evet” deyince, iki mesele birleşti. Türkiye’nin Avrupa Birliği’ne girmesi, Türkiye’nin Kıbrıs meselesini halletmesine bağlandı.

Bu yanıştan Şimdi Türkiye nasıl dönecek, biz bilemiyoruz. Dönmesi için bizim önerdiğimiz formül Sayın Cumhurbaşkanı'nın formülüne dört elle sarılmalarıdır. Dört elle sarılmaları ve "Avrupa Birliği'ne bizim kırmızı çizgimiz budur, bunun altına inemeyeceğiz, bunu biliniz, dolayısıyla meseleniz varsa gidin Rumla konuŐun. biz Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni ortadan kaldıracak bir adım atmayağız". Bunun söylenmesi lazımdır. Bir bakıma Şimdi görüyorsunuz, sert bildik beyanatlar yapılmaktadır. Ama ben tekrar ediyorum, Büyük Millet Meclisi'nde de iki kez onaylanmış olan bu formülü eğer benimsemezlerse iŐleri zordur ve bizde Kıbrıs'ta ateŐ üzerinde oturmaya devam edeceğiz.

O halde neleri konuştuk bu ana kadar, Kıbrıs'ın milli bir mesele olduğunu konuştuk, Avrupa Birliği'nin bunu muhakkak almak niyetinde olduğunu konuştuk. Avrupa Birliği, Türkiye'yi adadan çıkarmak suretiyle, Kıbrıs'ı ye yapmak istiyor. Niye, bunu ben Avrupa Birliği Diplomatlarına makamdayken sordum, aldığım cevap Şudur; "Petrol kuyuları var, bunlar etrafında kökten dinci hkmetler var, petrol kuyularından aldıkları paraları terörizmle harcıyorlar, biz bunları kontrol etmek ve kontrola almak mecburiyetindeyiz. Kıbrıs en iyi güçtür bu maksat için". Diyorum ki, o halde Nato yesi bir mtfeğimiz, Türkiye stratejik haklarını 1960 anlaşmaları ile kanıtlamıŐtır ve askerde bulundurmaktadır. Sizde oraya girmek istiyorsunuz size de yardımcı olacak. Türkiye'yi niye çıkarıyorsunuz adadan, niye Türkiye'yi dıŐlıyorsunuz...? cevap Şu; "Gün gele Türkiye'de kökten dinci bir idareye dönüŐebilir, Türkiye'yi de kontrol edeceğiz". Bunun türkçesini söylesenize, biz Kıbrıs'ı bir Hristiyan kalesi haline getirmek istiyoruz, eskiden olduğu gibi, İslam alemini Türkiye dahil kontrol etmek için onlara göz atırmamak için. Onların açısından, stratejik ihtiyaç bu. Türkiye açısından stratejik ihtiyaç denizlere açık bir ülke olması, kapılarını kapatmaması, 70 bin Őehidin ruhunu Şad etmesi kemiklerini sızlatmaması. Onu söyleyince, canım havasete dönme derler, havaset yapma derler. Gençler havaset yapmaktan korkmayın, eğer havaset ben Türküm, bayrağıma, vatanıma, Atatürk ilkelerine bağlıyım ve bağlı olmaya kalacağım, diyerek heyecanlanmaksız, heyecanlanacaksınız.

(Alkışlar; Atatürk'le ilgili çok teşekkür ederim. Bakın orada, Kıbrıs Türk toprağıdır diyor, Genç GiriŐimciler grubuna teşekkür ederim.)

Size bununda hikayesini söyleyeyim, bu vatan toprakları Kıbrıs'ın toprakları kimindir, kimindir...? Bizimdir demek kafi değildir, Őehitlerindir. Biz emanetileriz kardeşlerim, bize bu güzel vatani vermek için lenlerindir, can verenlerindir, kara toprağa, gl bahçesine girercesine girenlerindir. Havaset değil Şimdi söyleyeceğim, gerçektir. Barış hareketinin birinci günü...Bütün ovalar ateŐ içinde, Rum tarafından, Rum-Yunan ateŐ etmekte, Türk alayı onlara karşı ateŐ etmekte ve rahmetle andığım Osman Ğe'le birlikte "Kolordu Komutanı boğaza intikal etti", deyince, boğaza gittik, -Girne Boğazı'na- Orada Komutandan emirlerini aldık, ihtiyaçları nedir, ne oluyor. ParaŐütler daha yağmakta, paraŐtuler paraŐtlerini toplayıp bir genç subaya tekmil vermekte. Subayın yanına gittik, konuŐuyoruz, Dedim ki, "Kardeşim bu yangının iine atlarken, korku gelmedi mi size, korkmadınız mı... Nasıl atladınız?" DenkaŐ Bey, "Ben niversite görmüş genim, batıl itikatım yok, sana syleyeceğime sen inanmayacaksın." nedir dedim "Atladığım an dedi, sema da binlerce belki on binlerce beyaz atlar üzerinde yalınkılıç 1571'in Őehitleri vardı, onlarla birliktr indim, hiç korkmadım." Kimdi o Őehitler, Kıbrıs'ın sahipleri, Türkiye'nin malı, mandalları... kimi karŐılıyorlardı, kemiklerini sızlatmayacak olan kardeŐlerini karŐılıyorlardı, inanır mısınız inanmaz mısınız..., inanırsanız vardır. Kur-an'ı Kerim'de de söyler, Őehitler lmez, l değildirler, siz bilmezsiniz, işte bilene görünür. Onun için, biz emanetileriz, bu topraklar onlarındır ve biz onlardan aldığımız bu emanete ihanet edemeyiz.

Atatürkün bu güzel vatani Türk Gençliğine emanet etmesi de bunun bir ayni ifadesidir. İhanet edemezsiniz, "Atatürk normları, Avrupa Birliği normlarına uymazmıŐ" ya demek ki, 16 günlük bebekleri, genç annelerini, silahsız bütün köy halkını köy üzerine, köy halkı Türk'tür, diye toplu mezarlara sokanlar, Anayasayı iğneyenler, Uluslararası anlaşmaları yırtıp atanlar, yalana dolana dayanarak Kıbrıs'ın meşru hükümeti benim diyenler. Avrupa Birliği normlarına uygun, alın baŐınıza alın, Kıbrıs ye oldu diye bir telaŐ var onu görüyorum, onun için söylüyorum ama,

Kıbrıs üye oldu ve Kıbrıs Türk'ü dışarda kaldı, yok efendim, Kıbrıs üye olmadı diyeceksiniz. Üye olan sahtekar Rum idaresidir. Biz Kıbrıs'ın üye olduğunu kabul etmiyoruz, siz Kıbrıs Rumunu üye yaptınız. Şimdi birleşik bir Kıbrıs istiyorsanız, o zaman Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni de, Türkiye ile birlikte üye yapacaksınız. Bizim formülümüz bu olmalıdır. Bunun pazarlığı üzerinde durmalıyız ve bunu yaparken haklı olduğumuzu, güçlü olduğumuzu bilerek yapmalıyız, elimizi ovuşturarak değil. Her formülü görüşmeye hazırız diyerek değil, kırmızı çizgimizi budur diyerek, güçlü bir şekilde onların karşısında başımız dik durarak, Rum'u haksız olarak yaptınız, çıkartamıyorsanız çıkartmayın ama beni Türkiye ile birlikte yapacaksınız. Kıbrıs o zaman birleşir, inşallah o yola da geleceğiz, gelmemiz için sabretmek lazımdır. İnönü'nün sözüne gelelim yine 1965'te demişti ki: *"Eğer siz Türk iseniz vatan müdafaasında sabrınız tükendiği yerde yeniden başlamalıdır, vatan müdafaasında Türk'ün sabrı tükenmez, vatan müdafaasında siz kardeşlerim, sizin bu güzel vatani parçalamak istiyorlar,*

1950'lerde 60'larda siz gençleri birbirinize vurduttular, kırdıttılar, saçıcı solcu diyerek, sonra PKK'yı meydana getirdiler. Şimdi dinli dinsiz diye ayırım, türbanlı türbansız diye kavga, yarın çarşafly çarşafsıza dönecek eğer gözümüzü açmazsak. Genç kızlar, *"benim dinim ne ümittir, ne korku Allah'ıma sevdiğimden taparım, ne cennetten ne cehennemden koku almaksızın vazifemi yaparım."* diyen şairi dinleyin. Dinimiz kılıkta kıyafette değil, kalptedir, içtedir, ahlaktır. Onun için sorumluluğunuz bu genç yaşta, İstiklal savaşını vermek için yok olan İhtiyat Zabıtları gibidir, o genç subaylar gibidir. O çıplak Mehmetçiğin önünde vatan diye koşarak kendini feda edenler kadar sorumluluk içindedir. Bu güzel vatani böldürmeyeceksiniz. Atatürk'ün sevgisini ve ona olan inancı Atatürk ilkelerine sınıksız sarılarak yaşatacaksınız. İstiklal Savaşını bileceksiniz, Atatürk'e dil uzatanlara özellikle ona dinsiz diyenlere, Atatürk olmasaydı, sen bugün çan seslerinin altında yaşayacaktın, demelisiniz. Dinimiz hakkında en güzel sözleri Atatürk söylemiştir. Okuyunuz devamlı surette okuyunuz O'nu. Son günlerde yine güzel bir Atatürk kitabı çıktı, geçen akşam onu ART'de takdim ettim. Atatürk'le ilgili kitapları alın ve okuyun, içiniz yeşerecek heyecanınız, artacak size bırakılan bu mirasın ne güzel bir miras olduğunun bilinci ve gururu içerisinde başınız yükselecek. Lütfen, o Nutku okuyan bir daha okusun ve "Bu Çılgın Türkler'i" okuyan arkadaşına versin okutsun. Enver Behnan Şapolyo'nun İstiklal Savaşı ile ilgili bir kitabı vardı. Kıbrıs'ta biz, 12-13 yaşlarındaydık galiba, arkadaşlar toplanırdık ve birbirimize bu kitabı vermek suretiyle 2-3 saat içerisinde onu okur, ertesi gün yine gelir yine okurduk.

İngiliz'in yasakları vardı; bayrak yasağı, milli şiir yasağı, milli yazı yasağı vardı... Öğretmenlerimiz o yasaklara rağmen gelir ceplerinden kendi el yazılarıyla çıkardıkları suretleri bize verir, milli şiirler üzerinden bizi imtihan ederlerdi. Dolayısıyla kimse size milliyetçilik kötüdür, demesin. Çünkü; şimdi o hava başlamıştır.

Küreselleşme..., küreselleşme havası var şimdi, kim küreselleştirmek istiyor bizi, futbol maçlarında dahi Amerikan bayrağını diken ve milli marş çalarak selam duran Amerika. Eskiden kolonyalizm, topları, tüfekleri getirerek yapıldı veya incik boncuklarla Afrika ülkelerine gidip zencileri, cahil zencileri kandırmak suretiyle yapıldı. Şimdi küreselleşme ile İMF ile Dünya Bankası ile yapılmaktadır. Bunların bilinci içinde olalım. Ve küreselleşme.... Tabi dünyada barış isteriz. Barış olması için milletlerarasında huzur olması lazım, haksızlığın kalkması, saygı olması lazım. Tabi bunlar olsun, ticari açıdan, iktisadi açıdan birleşmek için yapılsın. Ama bir şeyimize dokunmasınlar. Egemenliğimize... Sakınola egemenliğimize dokunmasınlar, bağımsızlığımıza dokunmasınlar, herkes, bizim yanlış yolda olduğumuzu söylemek isteyenler, Atatürk'ü dile getirir. *"yurtta barış, dünyada barış"* demiş. Ama bir şey daha söyledi. Yurtta barış dünyada barış derken ben bağımsızlığımı murat ediyorum demiştir.

Sevgili gençler bağımsız değilseniz barış yapamazsınız, egemen değilseniz başka egemenlerin size verdiği şartları pazarlık ederseniz. Biraz daha hafiflet, biraz daha bundan böl diye yalvarırsınız. Egemen seniz, Atatürk'ün, İsmet İnönü'nün Lozan'da oturduğu gibi oturursunuz. Hakkımı isterim, hakkımı vermiyorum, vermezseniz kalkıyorum, gidiyorum dersiniz. Onun için bağımsızlığın ne demek olduğunu hissetmeniz lazım, şükretmeniz lazım. O güzel bayrağı her

sabah gönderinde gördüğünüzde, okula gelirken, okulda, Allah'ınıza şükredin. Gün gele onu, o gönderden indirilebileceğini, yerine bir başka bayrağın çekilebileceğini düşünün. Allah koymasın, Allah göstermesin. Biz koloni idaresinde yaşadık, bunun acısını biliriz. Sizin dedeleriniz bir çok yerlerde işgal altında yaşadılar, acısını bilirler tarihler bunları yazmıştır, yazmaya devam ediyor, okuyunuz, öğreniniz. Atatürk gibi başınız dik olsun, onun gibi karakteriniz bağımsızlık olsun. Biz Kıbrıs'ta mücadele etmişsek sevgili kardeşlerim kendimiz için etmedik. Kendimiz için mücadele etmiş olsaydık onun çaresi çok basitti, çıkar buraya gelirdik, İngiltere'ye, Avusturya'ya giderdik, yerleşirdik bu iş biterdi. Ama bize Kıbrıs meselesi, milli meseledir dendi ve milli mesele olduğu için de Kıbrıs Türk'ü her şeyini ortaya koydu. Yıllarca direndi, bugün aksi sesler çıkıyorsa sağda solda, başıslayın. 43 yıl yarınının ne olacağını bilmeden bir insan yaşatılamaz. Ama nasıl ki burada, %86 Avrupa Birliği için Kıbrıs feda edilemez diyorsa, Kıbrıs'ta da %90 insanımız, Türkiye için can feda der, biz onlarıdır.

Soruları alalım , sorular varsa sorun

Soru: Öncelikle Üniversitemize geldiğiniz için teşekkür ederiz.

Sayın Denктаş, şu anda mevcut hükümetin uyguladığı politikalar görülüyor ki yanlış, önümüzde de 2007 seçimleri var, bu seçimlerden önce bu politikalar işte AB'ye bu seçimlerden sonra bırakalım, deyip de seçimlerden sonra bu politikalara devam edecek midir, sizce Teşekkür ederim.

Rauf Denктаş: Efendim inşallah öyle bir şey yoktur. O olursa da ben Anadolu'yu geziyorum tekrar söyleyeyim size, Üniversitelere gittiğimde ve yahut her hangi bir derneğe gittiğimde burada olduğu gibi salonlar dolar, taşar ve bazen mahalle toplantısı haline döner, heyecan büyüktür. Gittiğim her yerde şehit aileleri vardır, gaziler vardır, malül gaziler vardır. 1960'tan bu yana her 6 ayda bir değişen askerler var ya, orada hizmet etmiş olan şimdi yaşlanmış insanlar vardır. 1974'ten bu yana Kolorduda hizmet etmiş insanlar vardır. Her gittiğim yerde Kıbrıs ne ola, sorusu sorulur. Cevabını işte Sayın Rektör vermiştir. Bu milletin %86'sı Kıbrıs diyor, hükümet bunun farkındadır. Şimdi son zamanlarda da gördüğünüz gibi yapılan yanlış inşallah anlaşılmıştır. Zaten Sayın Erdoğan, ben Annan Planına niye "Evet" dediğini anlamadığımı söylediğimde bir beyanat yapmıştır. Avrupa Birliği rica etti, sakıncalarını bildiğim halde Annan planını kabul ettim ve kabul ettirdim ama Avrupa Birliği sözünü tutmadı, beni kandırdı demiştir. Tabi Milli bir davada kandırılmak olmazdı ama kandırıldığını itiraf ettiğine göre kabul etmemiz gerekir. Benim de yaptığım beyanatlarda kandırılarak eğer sizi bir yere götürmüşlerse, o yola devam devam etmemek lazımdır. Kandırılarak geldiğiniz yola devam edilmez. Ben görüyorum demek lazımdır, beni kandırdın. Şimdi yapılan beyanatlardan inşallah bunun söylediklerini çıkartıyoruz ve ümitliyiz yoksa seçimlerden sonra yine biz kazandık, biz istediğimizi yaparız diye , bir durum hasıl olursa milletin zannedersen buna tahammülü olmayacağını benden daha iyi bilirler. Onun için inşallah öyle günler yaşamayız.

Soru : Konuşmanızın bir yerinde Avrupa Birliği diplomatlarının Türkiye için ilerde kökten dinci bir idare ile yönetilme endişesini taşıdığınızı öyle bir tabirde bulunduğunu söylediniz, bu Avrupa Birliği sürecinde AB'nin ne kadar samimiyetsiz olduğunun bir göstergesi değil midir, sizce

Rauf Denктаş: Baştan başa bütün yaklaşımları samimiyetsiz. Evvela Birleşmiş Milletlerin gözetimi altında müzakeresi devam eden ikiye bölünmüş bir Kıbrıs'ı üye yapmaları samimiyetsizlik ve büyük hata, bunu Türkiye'nin önüne koymaları Kopenhag kriterlerinin dışında büyük samimiyetsizlik, ucu açık bir yol vermeleri büyük samimiyetsizlik, o yetmemiş gibi her istediğimizi yapsan dahi, en sonunda hazmedecek mi hazmedemeyecek mi hazımsızlık meselesi var demeleri samimiyetsizlik, ikide birde bu tarihe kadar ya dediğimizi yap yahut da ipi koparırsanız demeleri samimiyetsizlik o olmayınca işte uzatıyorlar, hep oyun. Kıbrıs meselesini Türkiye'nin önüne koymaları büyük kalleşlik , dolayısıyla ancak bu gün gele Türkiye kökten dinci bir idareye döner sözünün arkasında bir başka şey var. Amerika Birleşik devletleri Türkiye'ye yol gösterdi. İlimli İslam'a dön diye, ılımlı İslam, İslam'ın ılımlısı sığacı mı var, Kur'an-ı Kerim'de

öyle bir şey mi var. Kur'an-ı Kerim'i okuyacaksınız, hacıyı hocayı dinlemeyeceksiniz . Kur'an'ı Kerim neyse o, ılımlı İslam olacakmış, burası.

Avrupa Birliği böldükten sonra bunun içerisinde de inkar edemezsiniz . her yerde alışık alışık olmadığımız bir gereksinmesi olmayan , gereği olmayan daha doğrusu bir dini söylemler, dini bayraklar, dini bilmem neler var. Hilafet gelsin diye İstanbul'da yürüyüşe geçiyor şu kadar kişi. Ben Şehitliğe gittim, İstanbul'da. Sakallı, cüppeli, eli asalı, arkasında iki-üç sadece gözü görülen bayan, genç bayan yürüyen insanlar gördüm. Gazetelerde okuyorsunuz bunları okuyorsunuz dolayısıyla karşısında uyanık olmak size düşer. o yola götürmek isteyenler var, Atatürk ilkelerine karşı olanlar var, daima vardır. Bunların karşısında siz varsınız Allah'a çok şükür.

Soru: Bu Kıbrıs'ta yapılan referandumda Kıbrıs Türklerinin "Evet" demesi, Rumların "hayır" demesi, sizce Kıbrıs'ta yaşayan gençlerin bu davadan kaymasının bir göstergesi midir?

Rauf Denktaş: Hiç alakası yok. Size burada verilen derslerde iyi not almanız için verilen dersin dışına çıkamazsınız, nasılsa o gençlere de yıllarca bir ders verilmiştir. Beyinleri yıkanmıştır ama bu da yeterli değildir. Bu kadar şeyin çıkması için %65. Türkiye, Annan Planına "Evet" deyince artık bunun karşısında duramazdık, çünkü; bizim Doktor Küçük'ten rahmetle anıyorum. Doktor Küçük'ten bu yana benimde dönemimde halkımıza telkin ettiğimiz şey şu, Türkiye ne derse o olur, Türkiye ne derse o olur, Türkiye böyle dedi, .Annan Planına "Evet" deyin sizde kurtulun, bende kurtulayım, dedi. Gökten euro'lar yağacak, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti tanınacak bunu da söylüyor, bize, bende inansam bende "Evet" diyecektim ve yine unutmayınız bu %65'in içinde %30, Türkiye'den gelip yerleşen kardeşlerimizdir, yani Türkiye'ye bakıp Başbakan böyle istedi ne yapacaktım, Denktaş Bey dedi, bana benim için ölmeye hazır bir muhtar istiyor yani ne yaptı da Muhtar böyle dedi kendisine, Denktaş Bey dedi siz Türkiye ne isterse öyle olur diyen muhtar. Türkiye böyle istedi bende böyle yaptım, dedi.

Soru: Türkiye'nin Kıbrıs konusunda geçerli bir planı var mı yoksa dışarıdan söylenelere göre mi?

Rauf Denktaş: Çok teşekkür ederim. Güzel bir soru. Şimdi 1963'te Makarios o dengeyi bozunca bizi hükümetten atınca, bizim yaptığımız dengeyi korumak için ne gerekirse onu yaptık. Türkiye ile birlikte, Cumhurbaşkanı Muavininin etrafında idare kurduk. Makarios'un dışında, dengeyi bozmadık. Barış hareketi oldu, bu sefer federasyon dedik, federasyonda da içte dengeyi koruyan bir formüldür. 11 yıl İbroyono ile, 5 yıl Vasilio ile, 10 yıl İbrilisi'le konuştum, gelmediler, konuşur gibi yaptılar, gelmediler. Ama dengeyi biz koruduk, federasyon, federasyon diyerek. 1983'te devleti bunların bu dengeye gelmeyeceğini gördüğümüz için kurduk, devleti sen yıkmaya çalışıyorsun dengeyi, işte denge. Avrupa Birliği'ne girince, dış dengeyi bozmaya başladılar. İşte onunda cevabını Ecevit verdi. Dolayısıyla denge meselesi önemlidir bizim için. Bu dengeyi korumak meselesi bizim için önemlidir ve dengeyi koruduğumuz sürece bir yere varacağız. Şimdi Annan Planına kadar söyledik, iki kez Büyük Millet Meclisinde iki halka ve devlete dayalı konfederasyon dengeyi koruyor ve garantiler diyor. Annan Planı geldi, bu dengeyi bozdu. Bu dengeye, Türkiye değil, Türk Hükümeti "Evet" dedi. Türkiye'nin siyaseti nedir, diye bana sorarsanız. Türkiye'nin siyaseti Büyük Millet Meclisi'ndeki karardır, derim. Sayın Sezer'in söylediğidir, derim. İki halk, iki devlet Türkiye'nin, Türk-Yunan dengesi, dolayısıyla Türkiye'nin bu kaidesi var, bu formülü var, bu vizyonu var,. Bunu tek bir hükümet bozabilir mi? Bozduğu taktirde Büyük Millet Meclisi'ne gitmesi lazım, Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı anlaşmayı kabul ettirmesi lazım, Büyük Millet Meclisi'ndeki kararın dışında bir anlaşma niye yaptığını izah etmesi lazım. Dolayısıyla Türkiye'nin bugün Kıbrıs siyaseti nedir? Konfederasyondur, derim, ben. Niye, Büyük Millet Meclisi'nde kayıtlıdır da onun için. Türk Hükümetinin siyaseti nedir, dersiniz, bilmem derim, bilmiyorum. Nereye kadar gidecek bilmiyorum da onun için, ama fedakarlık yapmayacağız, diyorlar. Buna ben inanmak mecburiyetindeyim, halkıma da *bak fedakarlık yapmayacaklar*, demek mecburiyetindeyim, yapmamaları içinde konuşmak mecburiyetindeyim.

Soru: Efendim, Cumhurbaşkanlığı süreniz bittikten sonra başa gelen Mehmet ali Talat hakkında hiç yorum yapmadınız ve ben emanetin emin ellerde olup olmadığı soracaktım?

Rauf Denktaş: Efendim, halkın, seçtiği devletimizin Cumhurbaşkanı olarak seçtiği insanı biz Cumhurbaşkanı olarak desteklemeye devam ediyoruz. Kendisine de söylediğimiz, sen devlete sahip çıktığın sürece arkadayız. Devlete sahip çıkıyor mu? Sahip çıkıyor, Milli formüle sahip çıkıyor mu? Orada eksiklikleri var ama tamamlanacağına ümit ediyoruz, tamamlaması için yardımcı oluyoruz. Çünkü; kandırılmış insan çok öfkelenir. Bunlar yıllarca Akhem denilen komünist partisi ile birlikte benim Türkiye ile her yapmak istediğimin karşındaydılar. Söyledikleri sözler kitaplar halinde yayınlandı. Ama iktidar olduktan sonra Akhem'in kendilerini ne kadar kandırdığını görerek büyük öfke içindedirler. O öfke inşallah devam eder yeniden kanmazlar, kanmamaları içinde konuşmaya devam ediyoruz.

Soru: Sayın Cumhurbaşkanı , önce hoş geldiniz , diyorum. Ben bir Kıbrıslı Türk'üm burada Yrd. Doç. Olarak Öğretim Üyeliği yapıyorum. Öncelikle teşekkür ediyorum. Güzel konuşmanız için teşekkür ediyorum. Benim ailem sizin görüşlerinizle yıllarca bizi eğittii. O, %90'nın içerisinde ben kendimi sayıyorum. Ben çok üzülüyordum, son zamanlarda o, %90, 60'lara mı indi diye ama yine de sizin dediğinize güvenerek devam etmek istiyorum. Çünkü; az önce öğrencimiz İleriş Coşku'nun da sorduğu soru oydu aslında şu anda maalesef bizden sonra ki nesil diyorum ben , öğrencilerime de bunu anlatıyorum. Özellikle küçük bu savaş barış hareketi sonrasında yetişen nesil şununla yetişti, aileler hep sıkıntılı yetişti ondan sonra daha rahat büyüsünler diye rahatlıklar sağlandı, hem maddi hem manevi anlamda, bunun tabii ki bir yansıması şuydu.

Eğitimde özellikle ailelerin vereceği eğitimde bu kendi bayrağına, milletine sarılma konusunda birazcık toplumumuzda aksamalar oldu. Ama inşallah bundan sonra bu son konjonktürel değişimleri de gördükten sonra insanlarımız Avrupa Birliği'nin her söylediğine, onların üyelerinin her söylediğine inanmaz, daha gerçeklere bakarak davranır.

Benim sorum şu, şimdi bugün Türkiye'nin karşısındaki en önemli sorun şu, Kıbrıs Cumhuriyeti yani Rumlar, Türkiye'nin karşısında bir engel sorunlar çıkarıyorlar. Ama bugünlere Sayın Cumhurbaşkanı siz iyi biliyorsunuz ki Çiller, Karayalçın hükümeti zamanında bu yol açılıp gelinmiştir. **Rauf Denktaş:** Bu gedik orada açıldı, evet, **Sorunun devamı:** Bunu maalesef, siz bunu çok usturlu bir şekilde o zaman Cumhurbaşkanıydınız, çok anlattınız. Feryat ettiniz ama anlaşılma hatta sizi memnun etmek için Cumhurbaşkanı Demirel ile Doruk-Zirve anlaşması yapıldı ve şu söylendi yani T.C. ve K.K.T.C. makamlarının en üst seviyesinde yapılmış bir anlaşmadır. Bunların her şeyleri dökümanları duruyor, söylenen şuydu. Kıbrıs Rum yönetimi, Kıbrıslı Rumlar tek başına Avrupa Birliği'ne üye olurlarsa o zaman KKTC ve T.C arasında entegrasyon yapılacak bunun ilk ismi tam olarak konmadı yani ekonomik mi, siyasi mi o da biraz muğlak kaldı ve bugün, bugünlere geldiğimizde yani bunun olacağı belliydi, siz o zaman da uyardınız ama maalesef bu kamuoyunda da çok iyi bir şekilde anlaşılma ve bugün Türkiye'nin tıkanığı nokta oldu. Bu konudaki görüşlerinizi anlatırsanız çok sevinirim.

Rauf Denktaş: Bu tıkanıklıkta Türkiye sağlam durursa şimdi durduğu gibi, asla taviz vermeyeceğini söylesen ve tıkanıklık devam ederse Avrupa Birliği'nin yapacağına bağlı, bazı caddeleri askıya alacakmış başka şeyler yürüyecekmiş vs, ama benim gördüğüm şu, işler er geç bizim söylediğimize gidecektir. Başka çaresi çünkü yoktur. İki devlet arasında bir ortaklığın dışında bir anlaşma ben göremiyorum, iki devlet arasında olmayan bir anlaşma yapılırsa kağıt üzerinde bize verilen haklara biz inanırsak. Annan Planında, en büyük çekincemiz neydi, Türkiye'nin çıkarılması, askerin gitmesinin ötesinde şuydu, Delegasyon istedik biz Avrupa Birliği'nden, o anlaşmayı yaparsak bu anlaşmada bize verilen hakları Avrupa Birliği'nin, Avrupa Birliği normlarına uymasa dahi kabul ediyorum. Birinci yasal hak haline getirir mi? Hayır getirmeyiz, dediler. Nerde sizin bu delegasyonunuz dedik, Yani bize Annan Planında verilmiş görünen hakları Rum, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine götürüp bu sizin normlarınıza uymaz deyince, uymaz diye karar aldılar. Onun için tekrar ediyorum. Büyük Millet Meclisi'ndeki karar bakidir. Bizim üst seviyede yapmış olduğumuz anlaşmalar bakidir. Akıl yolu da buna amirdir. Başka çıkış yolu yoktur ve şunu söyleyim size Türkiye sağlam durmalıdır. Çünkü; mesele şudur; Türkiye'yi bugün adadan çıkaracak bir kuvvet yoktur, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni ortadan

kaldırarak bir mekanizmada yoktur. Tanıma tanınmazsın, ha tanıma yoluna niye çıkmazsın, derler bana. Hem görüşeceksin hem tanıma isteyeceksin olmazdı da onun için. Türkiye'nin siyaseti "aman görüşmelere devam aman görüşmelere devam" dedi. Ben size bunu misalini vereyim. Şimdi 1983'te devleti ilan ettim. Bizi derhal güvenlik konseyine şikayet ettiler, oraya gittim. Orada masaya yumruk vurarak bilinen efece konuştuk, müdafaa ettik. Pakistan sefiri de üeydi o zaman Pakistan, Pakistan sefiri benden daha güzel bir konuşma yaptı Ama karar çıktı, yasa dışıdır dediler, kimse yardımcı olmasın, tanımasın dediler. Ben, Kıbrıs'a geldim. Türkiye'nin Büyük Elçisi İnal Batu akremanını getirdi bana, Türkiye olarak tanıyoruz. Tekrar, şikayet ettiler. Ertesi gün tekrar Güvenlik konseyine gideceğim. Bu sefer Türkiye'den bana talimat, aman silah ambargosu devam ediyor, silah ambargosunun kaldırılması için lütfen ılımlı konuş. Gittik biz bu sefer O kükreyen aslan, meleyen kuzu gibiydi. Evet, vallahi billahi federasyon yapacağız falan dedik, çıkarken aynı Pakistan sefiri koluma girdi, "Denktaş Bey dedi, devlet kurdun seni destekledik, devlet kuran insan tanınma ister, sen geldin şimdi birleşeceğim diyorsun. Bizi Rumla Yunanlıyla niye kavga ettireceksiniz." eksiğimiz bu. Ben şimdi hala söylüyorum artık bu tıkanmaları gördükten sonra görüşelim, görüşmeye hazırım ne gelirse görüşürüm diye uslu çocuk görünümünden vazgeçeceksiniz, görüşecek bir şey kalmadı diyeceksiniz ve tanınma yoluna öyle çıkacaksınız, tanınmadan artık görüşmem diyeceksiniz. O gün yapacağınızı bugün gayet dahi yapabiliriz. Oraya bizi zannedersem Rumun ve Avrupa Birliği'nin yanlışları ve domuzlukları affedersiniz götüreceksiniz, biz uslu insanlarız. Türkiye zanneder ki bütün dünyanın barış sorumlusu kendisidir, yoktur böyle şey sen kendi işine bakacaksın.

Soru: Teşekkür ediyorum. Size aslında biraz özel olmazsa şunu sormak istiyorum. Kuzey Kıbrıs Türk Hükümetinin ve Türkiye'nin politikasını doğru bulmadığınızı cümlelerinizden anlayabiliyoruz. Özellikle Kıbrıs, **Rauf Denktaş:** Yanlış anladın çünkü; ben Türkiye'nin politikası Sezer'in politikasıdır, Büyük bir laik politikadır, doğrudur diyorum. Hükümetin, Hükümetin tuttuğu yolda aksaklık var inşallah doğru gelir diyorum.

Sorunun devamı: Türk hükümetinin politikasını doğru bulmadığınızı cümlelerinizden anlıyoruz. Özellikle Kıbrıs konusunda direten Avrupa Birliği'nin politikasına karşı Türkiye'nin net bir kararı yok ne yazık ki şu anda. Sizin de çocuğunuz gibi görmüş olduğunuz Kıbrıs'ın geleceği adına yaşanan bu durum ve Annan Planına "Evet" denmesi sizi hükümete küstürdü mü? Bu ilk sorum olacak, **Rauf Denktaş:** Hayır, Evet. **Sorunun devamı:** İkincisi de, bugün tekrar size sormuş olsalardı, yapmadılar demek yerine yapmak istiyorum demek isteseydiniz bu bugünkü yapacağınız şey ne olurdu? Teşekkür ederim.

Rauf Denktaş: Bugünkü yapacağım şeyi biraz evvel söyledim. Görüşmeler artık boşunadır, oyalamadır, aldatmadır, görüşmüyorum, görüşmem için dengenin kurulması lazımdır. O dengede Türk-Yunan dengesidir. Rum'u, Kıbrıs olarak aldığınıza göre dengeyi bozdunuz, bu dengeyi düzeltmeniz için Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni, Türkiye ile birlikte üye yapmanız lazımdır. 3 yılda 5 yılda bekleriz ama bu formülü kabul etmeniz lazımdır.

Bugün görüşmeye lüzum yok bu kabul edilmeden, bu prensip kabul edilir, görüşmeye devam edersin. Çünkü; Annan Planına "Evet" dedik netice ne oldu, benimle her geldiğinde gelip konuşan Rum Lideri diyor ki, muhatabım değildir, bana bu adam muhatabım değildir, Türkiye benim muhatabımdır, diyor. Onun için lüzum yok bu uğraşın burada bu ipi bizim kesmemiz lazım, Avrupa Birliği'ne bunu anlatmamız lazım. Evet, birinci soru neydi onu söyle bakalım.

Soru: Çocuğunuz gibi gördüğünüz Kıbrıs konusunda **Rauf Denktaş:** Küsmem , ben kimseye küsmem hayır, Küsmem çünkü; şimdi o bana küsmüş olanlar beni beğenmemiş olanlar yalnız şunu söylüyor uzlaşmaz diyenler yavaş yavaş bana geliyorlar o yüzden küsmem.

Soru: Hoş geldiniz., diyorum. Sayın Denktaş biliyorsunuz , kültürel erozyon her halde en tehlikeli olan şeylerden bir tanesi. Bunu sözcüklerinizin arasından çıkarmakta mümkün. Bir Kıbrıslı olarak bize anımsattığınız o hafızayı bazı hafızamızı yenilediniz, Kıbrıs'ın şu anki

hafızasını Kıbrıs'ta yaşayan hafızaları iyi biliyor musunuz, kültürel yapısını nasıl buluyorsunuz? Sizce uygun mu?

Rauf Denктаş: Eğitim de büyük fire veriyoruz. Birleşmiş Milletler Kuruluşu var. Onlar iki tarafın eğitimcilerini bir araya getirdiler geçen yıl, ve kitaplarınızdan düşmanlıkları çıkarın dediler. Bize para verdiler her halde, bizimkiler derhal oturdu, bir komisyon kurdu ve çıkarttılar bütün düşmanlık addettikleri ne varsa. Rum cevap verdi, dedi ki; "Bizim tabanımız buna hazır değildir, fire veriyoruz bu konuda. Gençlerimize geçmişiyice anlatamıyoruz ama gençlerin tümünü kaybettiğimiz anlamına gelmesin, ve dediğim gibi uyananlar vardır. Kapıları açma iyi oldu. Rumlar zannediyordu ki biz işgal altında çöktük, çöküyoruz, geldiler. Kaşaneler buldular, yollar buldular, limanlar buldular hayretler içerisinde kaldılar. Bizimkiler de o tarafta güzellik var, hayat var, kendilerini kucaklayacak insanlar var, zannediyordu. Gittiler evlerini, barklarını, köylerini yığın içinde buldular ve arada sırada tokatlayıp bu tarafa gönderiyorlar, işte okulda okunmasını rica ediyorlar, yer altı teşkilatı kurdular. Dolayısıyla gittikçe bizim yaşadığımız geçmişiyi şimdi ki gençler büyük bir şok içinde yaşamaya başladılar. Onun için anlatmaya devam ediyoruz, anlatmak içinde her gün yazı yazıyoruz, televizyona çıkıyoruz, buraya geldiklerimizden mizan tutuyoruz. Daha esaslı bir şekilde çalışmak lazım, çok büyük çalışmak lazım. Şimdi bütün dünya bizim gücümüzün ne olduğunu anladı. Türkiye ile et ve tırnak oluşumuz, bunu ayırmak için uğraşıyorlar yıllardır. Madam Fok zamanında başladı, buradaki Avrupa Birliği temsilcisi Madam, onun elektronik posta mektupları çıktı meydana, hangi gazetecilere para veriyor, ne yazılmasını istiyor yazılıyor. Başta Denктаş'ın prestijini kırın yollara dökülün, bilmem ne hepsini yaptılar, şimdi bir ayrılma var, bir ayrılma devrine girdik ama dediğiniz eksikliğimiz ve tehlike vardır. Bunun bilinci içerisindeyiz ve uğraşan kısımlar da vardır.

Soru: Öncelikle hoş geldiniz diyorum. Bildiğim kadarıyla Cumhurbaşkanı ilk defa bir diziye çıktı. Son yıllarda bu istihbarat kolunu güncel olaylarla paralel bazı mesajlar verilmeye çalışılıyor siz o yıllarda çıkmış olduğunuz Kurtlar Vadisi dizisinde mesaj mı vermek istediniz, yoksa bir rica üzerine dizide rol aldınız.

Rauf Denктаş:

Şimdi bana "Kurtlar Vadisi" dizisinden bir başvuru geldi, film sorumlusundan. Kıbrıs'ta da bir seans çekmek istiyoruz, nerelere bakalım, nereleri tavsiye edersiniz. Ben de, şehitliğe gideriz, milli müzemiz vardır. Milli müzeye gitmek lazım, Doktor Küçük'ün evine gitmek lazım, lokaline, gitmek lazım gibi iki sayfalık bir not yazdım kendilerine. Cevap geldi ki peki buralara gittiğimizde, siz gelip anlatır mısınız?

Dedim ki kendi kendime büyük bir fırsat, çünkü; bütün beyanatlarım, yaptıklarım basında sansüre tabidir, kaç yıldır, Annan Planından 1 yıl önce başladı, devam ediyor, aleyhime bir şey varsa manşet, ama benim söylediklerim katıyen manşetlere geçmez. Büyük fırsattır, dedim ve kabul ettim. Tabi işte o manzarayı gördünüz. Bazıları zannetti ki Kurtlar Vadisinde artık rol alıyorum. Öyle bir şey olmadı ve Anadolu'ya seslenmiş olduk. Çünkü; bir çok yerden tepkiler geldi. biz bilmiyorduk bunları diye. Gene yapar mısınız diye sordular. Biz de düşünürüz dedik artık efendim parasız yapmıştım, artık düşünürüm.

Soru: Sayın Cumhurbaşkanı özellikle okulumuza hoş geldiniz, bir sorum vardı, onu arz etmek istiyorum. Milli davamız olan, haklı davamız olan Kıbrıs davasının sadece Avrupa Birliği değil, diğer dünya ülkelerine de doğru olarak aktarılmaması ve Kıbrıs Türk devletinin bu ülkelerce tanınmamasının nedeni Türk Lobisinin faaliyetlerinin yetersiz olmamasından dolayı mıdır?

Rauf Denктаş: Efendim bunun büyük önemi var, bir de ikincisi biraz öncede söyledim, hem birleşeceğim diye görüşürsen diğer taraftan sizi tanımakta zorluk çekerler tanınma esas olması lazımdır. O yola çıkamadı size söyleyim tanınma kara gözüne kara kaşına bakarak olmaz, haklılığına bakarak ta olmaz. Çıkarlar meselesidir. Bana Filistin lideri Arafat dedi ki, "size dedi ben, sandıklar içerisinde, su motorudur diye silah göndereceğim limana, sonra bir gece onları birileri gelecek, alıp onları götüreceksiniz siz karışmayın, yardım edin bize" dedi. Ben heyecanlandım, derhal Türkiye'ye yazdım, dedim ki böyle bir şey aman yapalım bu Arap dünyasında tanınmamıza yardımcı olur. Haklı olarak Türkiye dedi ki bunu üç günde İsrail haber alır Magusa limanını benim askerim bekler korur gelir orayı bombalar bizim askerimiz ölür,

İsrail'le bizi savaşa sokarsınız böyle şey olmaz. Haklı, adama özür dileriz dedik. *"Peki dedi o halde ben size 1000 kişilik Salmis Oteliniz var o otele 600-700 kişi göndereyim haftalar içerisinde yine bir gece onlar bir yerlere gidecekler, sen karışma"* Onu sorduk, söyledik aynı şekilde cevap geldi. Libya dedi ki *"bana bir yer gösterin falan bölgede, bütün Arap dünyasına hitap edecek bir televizyon ve radyo istasyonu kuracağım, güçlü"* yazdık, derhal dediler ki bu adam Arap dünyasının yarısı ile kavgalı, sizi de bizi de kavgaya sokacak, bir mazeret beyan edin ve atlatın. Bunun üzerine biz dedik ki, bunun monopolünü bir ülkeye vermiştik, onun için monopolünü kıramadık. Şimdi vermeden alma olmaz kardeşim ve görüşerek de tanınma alınmaz. Şimdi İslam aleminde İslam konferansında biz "Kıbrıs İslam Topluluğu" olarak gözlemci yeri almıştık, o da Türkiye sayesinde. İstanbul'da yapılan bir toplantıda bize, Kıbrıs İslam topluluğu diye bir şey verdiler bu gücümüze gitmekteydi. Çünkü "Kıbrıs İslam Topluluğu" demek yani bir Kıbrıs Cumhuriyeti var onun içinde de bir topluluk var. Annan Planından sonra Annan Planında bize verilen vilayetin adı Türk devleti olduğu için uğraştılar ve onu şimdi "Kıbrıs Türk Devleti", ama yine gözlemciyiz. Bir türlü tam üye olamıyoruz onlar için uğraşmak lazım. Türkiye Cumhuriyetleri için uğraşmak lazım. Evet size söyleyeyim. Biz 1975'te federasyonu kurduğumuzda, federasyon federe devleti kurduğumuzda da Arap dünyası, İslam dünyası bir İslam halkı hürriyetine kavuştu diye heyecanlandı.

17 ülkeye gittim ben, Suriye'de Hafız Esat dahil, İran'da Şah dahil 17 ülkeye gittim. Pakistan'dan geçerken onlarda adetmiş, çiçekler korlar, boynumuza. Çıkartmak ayıp olmasın diye koyduklarını bıraktık daha fazla dayanacak nefes alacak halim kalmadı. Dedim ayıp olur mu birkaç tanesini çıkarırsak alalım dediler, ve kurtulduk ağırlıktan. İstiklalini kazanmış bir İslam topluluğu olarak şey yaptık benim dediğim yapılmış olsaydı o günlerde yani devlet kurmuş olsaydık, şansımız daha fazlaydı. Bangladeş bizi derhal tanıdı. Üç gün sonra bizi tanıyan dışişleri bakanı işinden oldu ve Bangladeş geri çekti, ne için dostumuz Amerika devam edersen yardımı keserim dedi onun için. Bununla da karşı karşıyayız.

Evet çok teşekkür ederim, çok sağolun..